

Reglaments

Decret pel qual s'aprova el Reglament d'aplicació de la Llei 14/2017, del 22 de juny, de prevenció i lluita contra el blanqueig de diners o valors i el finançament del terrorisme

Exposició de motius

El 22 de juny del 2017 es va aprovar la Llei 14/2017, del 22 de juny, de prevenció i lluita contra el blanqueig de diners o valors i el finançament del terrorisme, que implementa a Andorra, en virtut de l'annex de l'Acord monetari signat entre el Principat i la Unió Europea, la Directiva (UE) 2015/849 del Parlament Europeu i del Consell, del 20 de maig del 2015, relativa a la prevenció de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme, així com el Reglament (UE) 2015/847 del Parlament Europeu i del Consell, del 20 de maig del 2015, relatiu a la informació que acompanya les transferències de fons.

Aquest Reglament té per objecte principal el desenvolupament de la Llei, d'acord amb les habilitacions normatives contingudes al seu articulat. En particular, aquest Reglament desenvolupa algunes obligacions dels subjectes obligats, com l'elaboració del seu estudi de risc individual, l'aplicació de les mesures de diligència deguda, les obligacions d'informació, la conservació de documents o les mesures de control intern.

Aquest Reglament es compon de 21 articles.

El capítol primer conté disposicions generals i concreta l'abast de la definició de persona políticament exposada (PEP).

El capítol segon estableix els criteris mínims que ha d'observar un subjecte obligat a l'hora de realitzar el seu estudi de risc individual i determinar el seu nivell global de risc, així com les mesures apropiades de mitigació d'aquests riscos.

El capítol tercer desenvolupa les obligacions de diligència deguda dels subjectes obligats: identificació del client, verificació de la identitat del client i del seu beneficiari efectiu, mesures simplifcades de diligència deguda i mesures reforçades de diligència deguda.

El capítol quart regula les obligacions d'informació dels subjectes obligats i, en particular, la declaració d'operacions sospitoses (DOS) i el seu contingut mínim, la prohibició de revelació i el bloqueig d'operacions per part de la Uifand.

El capítol cinquè detalla les mesures de control intern de les quals s'han de dotar els subjectes obligats i, en particular, desenvolupa les previsions normatives sobre la funció d'auditoria interna, les polítiques internes i els procediments de control i la formació dels subjectes obligats i del seu personal.

El capítol sisè conté disposicions diverses relatives a les actuacions de la Uifand, a la seguretat, confidencialitat i gestió de la informació per la Uifand, i a la relació entre les disposicions del Reglament i el règim sancionador de la Llei.

A proposta del ministre de Finances i del ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior, el Govern, en la sessió del 23 de maig del 2018,

Decreta

Article únic

S'aprova el Reglament d'aplicació de la Llei 14/2017, del 22 de juny, de prevenció i lluita contra el blanqueig de diners o valors i el finançament del terrorisme.

Disposició derogatòria

Queda derogat el Reglament de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 13 de maig del 2009.

Disposició final única

Aquest Reglament entrarà en vigor l'endemà de ser publicat al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Reglament d'aplicació de la Llei 14/2017, del 22 de juny, de prevenció i lluita contra el blanqueig de diners o valors i el finançament del terrorisme

Capítol primer. Disposicions generals

Article 1. Àmbit d'aplicació

Aquest Reglament té per objecte desenvolupar els preceptes establerts per la Llei 14/2017, del 22 de juny, de prevenció i lluita contra el blanqueig de diners o valors i el finançament del terrorisme.

Article 2. Persones políticament exposades

1. Als efectes del que disposa la lletra h de l'apartat 6 de l'article 3 de la Llei, tenen la consideració de membres dels òrgans administratius, de gestió o de supervisió d'entitats parapúbliques, organismes autònoms i d'empreses de propietat estatal, els membres de l'òrgan d'administració, els membres de la direcció general o altres càrrecs equivalents.

2. Als efectes del que disposa l'apartat 8 de l'article 3 de la Llei, la notorietat requerida als efectes de la consideració de persones reconegudes com a afins s'entén existent quan la relació amb la persona afí sigui de coneixement públic o el subjecte obligat conegui o hagi de conèixer l'existència d'aquesta relació.

Capítol segon. Valoració del risc per part dels subjectes obligats

Article 3. Estudi de risc individual (ERI)

1. En aplicació de l'article 5 de la Llei, quan els subjectes obligats identifiquin i valorin els seus riscos de blanqueig i finançament del terrorisme han de considerar, entre d'altres, els factors de risc següents:

- a) la naturalesa, diversitat i complexitat dels seus negocis;
- b) els seus mercats objectius;
- c) el nombre de clients i beneficiaris efectius ja identificats com de risc elevat;
- d) les jurisdiccions a les quals es troba exposat el subjecte obligat, tant sigui a través de la seva pròpia activitat com de les activitats dels seus clients i beneficiaris efectius, especialment les jurisdiccions amb nivells de corrupció o delinqüència organitzada elevats, i/o deficiències en els controls de lluita contra el blanqueig de diners o valors i el finançament del terrorisme assenyalats pel Grup d'Acció Financera (GAFI);
- e) els canals de distribució, incloent-hi la manera en què el subjecte obligat tracta amb els seus clients, el nivell de dependència de tercers per a la pràctica de les mesures de diligència deguda i la utilització de tecnologia;
- f) els resultats de l'auditoria interna, si escau;

- g) el volum i la grandària de les seves operacions, considerant l'activitat habitual del subjecte obligat i el perfil dels seus clients;
- h) els productes i serveis;
- i) els fluxos monetaris amb cada jurisdicció amb què opera el subjecte obligat, tant sigui en l'àmbit de la seva pròpia activitat com en l'àmbit de les activitats dels seus clients i beneficiaris efectius;
- j) la tipologia de societats o entitats;
- k) les entitats o estructures jurídiques administrades per advocats, gestors i/o proveïdors professionals de serveis a societats i fideïcomisos;
- l) les entitats o estructures jurídiques sense activitat econòmica aparent.

2. Els subjectes obligats poden completar aquesta informació amb informació obtinguda d'altres fonts rellevants, internes i externes, com responsables de negoci, gestors personals, estudis de risc nacionals, llistes publicades per organitzacions intergovernamentals o governs nacionals, informes d'avaluació o sobre tipologies de blanqueig o finançament del terrorisme publicats pel GAFI o organismes equivalents com el Moneyval.

3. L'estudi de risc individual és aprovat per l'òrgan d'administració i constitueix la base per desenvolupar les polítiques i els procediments per mitigar els riscos de blanqueig i de finançament del terrorisme, perquè reflecteix el perfil de risc del subjecte obligat i determina el seu nivell de tolerància. Les polítiques, procediments, mesures i controls per mitigar els riscos han de ser consistents amb l'estudi de risc individual.

Article 4. Categoria del risc del client

1. Els subjectes obligats categoritzen el risc del client adequadament, atenent la naturalesa i grandària del seu negoci i el tipus de riscos de blanqueig i finançament del terrorisme al qual està exposat. Els subjectes obligats categoritzen el risc en alt, mitjà o reduït o de qualsevol altra manera que identifiqui adequadament les diferents categories de risc.

2. Atenent la informació obtinguda en l'aplicació de les mesures de diligència deguda, els subjectes obligats elaboren un perfil de risc del client. Aquest perfil determina el nivell i el tipus de mesures de seguiment continu i dona suport a les decisions relatives a les relacions de negoci.

3. La presència de factors de risc aïllats no determina que la relació de negocis sigui de risc superior al mitjà. El subjecte obligat ha de justificar-ho degudament.

4. En el cas dels subjectes obligats financers, els perfils de risc de clients es poden elaborar de manera individual o de forma conjunta quan els clients presentin característiques homogènies, com, per exemple, clients amb ingressos similars o que efectuin el mateix tipus d'operacions financeres.

Capítol tercer. Obligacions de diligència deguda

Article 5. Operacions o transaccions ocasionals

Als efectes del que disposen els articles 8, 10 i 37 de la Llei, per operació o transacció ocasional s'entén una operació que no es desenvolupa com a part d'una relació de negocis, que té o pretén tenir una certa duració.

Article 6. Identificació del client i del beneficiari efectiu

1. Els subjectes obligats identifiquen els clients i els seus beneficiaris efectius en els termes previstos a l'article 9 de la Llei, i adopten mesures raonables a fi de comprendre la seva estructura de propietat i control.

2. En el cas de societats i entitats en constitució, la identificació s'ha de referir a la persona o a les persones físiques sol·licitants. No es poden fer operacions diferents dels abonaments i càrrecs derivats de la constitució de la societat o entitat fins que la mateixa societat o entitat estigui legalment constituïda i s'hagin aportat tots els documents requerits per la Llei i aquest Reglament. Addicionalment, en el cas d'associacions

andorranes i estrangeres que tinguin seu a Andorra o desenvolupin activitats en territori andorrà, hauran d'estar degudament inscrites en el Registre d'Associacions.

3. En el cas de mutualitats, entitats associatives, cooperatives i fons de previsió, s'han d'identificar les persones que exerceixen el control o una influència significativa en els actius de l'organització.

4. En el cas d'organitzacions benèfiques, clubs i associacions sense ànim de lucre, s'han d'adoptar les mesures necessàries per identificar almenys dos apoderats o responsables principals i la identitat de la mateixa institució. A l'efecte de la identificació, es consideren responsables principals les persones que exerceixen el control o una influència significativa en els actius de l'organització, com els membres d'un òrgan o comitè de govern, el president, els membres del consell i el tresorer.

Article 7. *Verificació de la identitat del client i del beneficiari efectiu*

1. En aplicació de les lletres a i b de l'apartat 1 de l'article 9 de la Llei, els subjectes obligats han d'adoptar mesures raonables per verificar la identitat dels clients i dels seus beneficiaris efectius sobre la base de documents, dades o informacions obtingudes de fonts fiables i independents, com les que s'especifiquen en els apartats següents d'aquest article.

2. Per als clients persones físiques i per als beneficiaris efectius, els subjectes obligats han de verificar la seva identitat mitjançant, almenys, l'exhibició i còpia del document d'identitat oficial proveït d'una fotografia. Els subjectes obligats poden acceptar una còpia del document d'identitat autenticada per un notari amb la corresponent postil·la, quan correspongui.

Quan qualsevol persona digui que actua en nom del client, s'ha de verificar aquesta circumstància mitjançant l'obtenció de la còpia dels corresponents poders de representació.

3. Per als clients que són persones jurídiques, fideïcomisos i altres entitats, els subjectes obligats han d'identificar el client i el beneficiari efectiu i verificar la seva identitat a través dels documents, dades o informacions següents:

a) Nom o raó social, forma jurídica i prova de la seva existència. La verificació es pot realitzar, entre altres documents, mitjançant una escriptura de constitució, l'última memòria i comptes anuals aprovats i dipositats en un registre públic, un certificat de vigència emès pel corresponent registre de societats, l'acte de constitució o altra documentació que provingui d'una font equivalent a les abans esmentades que acrediti el nom o raó social, la forma i l'existència actual del client.

b) Documents que acreditin els poders de representació de la persona que actua en nom de la persona jurídica, fideïcomís o entitat. Els subjectes obligats també han d'identificar i verificar la identitat d'aquesta persona física.

c) Documents que regulen el règim intern de les persones jurídiques, els fideïcomisos i altres entitats, com ara l'escriptura de constitució o els estatus d'una societat, així com els noms de les persones que ocupen un càrrec directiu a la persona jurídica, fideïcomís o altra entitat.

d) La direcció de la seu social i, si és diferent, on radiqui el seu principal establiment o explotació. L'adreça s'ha de comprovar a través d'una agència d'informació o altres mitjans.

4. Els subjectes obligats financers que mantinguin comptes globals o òmnibus de titularitat d'entitats degudament autoritzades a administrar i custodiar instruments financers o efectiu dels seus clients, no han d'aplicar les mesures d'identificació i verificació que requereixen les lletres a i b de l'apartat 1 de l'article 9 de la Llei als clients de l'entitat titular del compte que operen mitjançant el corresponent compte global o òmnibus sempre que:

- l'entitat titular del compte sigui una entitat autoritzada a operar al Principat d'Andorra, i que la titularitat del compte en cap cas pugui portar a confusió sobre el fet que els beneficiaris efectius del compte són els clients de l'entitat titular del compte; o

- l'entitat titular del compte sigui una entitat degudament autoritzada a administrar i custodiar instruments financers o efectiu dels seus clients en una jurisdicció que estigui subjecta a uns estàndards de

regulació i supervisió financera i en matèria de blanqueig de diners o valors i finançament del terrorisme equivalents als vigents a Andorra, i que la titularitat del compte en cap cas pugui portar a confusió sobre el fet que els beneficiaris efectius són els clients de l'entitat titular del compte.

Es considera que una jurisdicció està subjecta a uns estàndards de regulació i supervisió financera i en matèria de blanqueig de diners o valors i finançament del terrorisme equivalents als vigents a Andorra si, segons fonts fiables i independents, com per exemple informes d'organismes internacionals, disposa d'un marc de regulació i supervisió financera efectiu.

En aquest cas, el subjecte obligat financer ha de reunir la informació suficient per comprendre i determinar raonablement el grau d'equivalència del marc regulatori i de supervisió i en matèria de blanqueig de diners o valors i finançament del terrorisme, en especial en relació amb la qualitat de la seva supervisió i de les mesures de protecció dels actius dels seus clients.

En ambdós casos, els subjectes obligats financers que mantinguin els comptes globals o òmnibus han de dur a terme les actuacions següents:

- a) Obtenir informació relativa a l'àmbit territorial dels beneficiaris efectius del compte, activitats i productes, vinculats al compte òmnibus.
- b) Reunir la informació suficient per comprendre la naturalesa de l'activitat i determinar el perfil de risc de l'entitat, així com determinar raonablement, a partir d'informacions de domini públic, si ha estat subjecta a una investigació o qualsevol altra acció administrativa o judicial relativa a la prevenció de blanqueig de diners o valors o finançament del terrorisme.
- c) Avaluar que les polítiques, els procediments i els controls interns de què disposi l'entitat titular del compte són adequats i efectius per mantenir tots els registres i comptes que siguin necessaris per permetre, en qualsevol moment i sense demora, distingir els actius de cada client, així com els propis de l'entitat.
- d) Avaluar que les polítiques, els procediments i els controls de prevenció del blanqueig de diners o valors i el finançament del terrorisme de què disposi l'entitat titular del compte són adequats i efectius.
- e) Assegurar-se que l'entitat titular del compte està en disposició d'identificar i verificar la identitat dels beneficiaris efectius dels actius dipositats al compte.
- f) Determinar el nivell de risc en matèria de blanqueig de diners o valors i finançament del terrorisme que comporta el compte global o òmnibus d'acord amb la informació obtinguda i analitzada.
- g) Establir un procediment mitjançant el qual l'entitat titular del compte hagi d'informar immediatament el subjecte obligat financer de qualsevol intenció de canviar materialment l'ús del compte global o òmnibus. El subjecte obligat financer es reserva el dret de refusar l'ús del compte per donar suport a qualsevol nova activitat comercial.
- h) Obtenir l'autorització de l'alta direcció abans de l'obertura del compte i informar, amb una periodicitat mínima de tres mesos, el seu Consell d'Administració de tots els comptes òmnibus existents especificant els de nova obertura durant el període de referència.
- i) Dur a terme revisions periòdiques amb un enfocament de riscos de les entitats titulars d'aquests comptes òmnibus per tal de garantir que els requisits establerts anteriorment es troben vigents de manera continuada.

Article 8. *Seguiment de les relacions de negoci*

1. En aplicació de l'apartat 1.d de l'article 9 de la Llei, els subjectes obligats demanen els documents necessaris per justificar l'operació o el servei sol·licitat pel client quan, per la quantia, per les condicions d'execució o per qualsevol altra característica de rellevància similar, aquesta operació o aquest servei no es corresponguin amb l'activitat normal, amb els antecedents operatius, amb l'objecte social o amb el coneixement que el subjecte obligat tingui del client.

2. En particular, els subjectes obligats demanen aquesta documentació en les situacions següents:

- a) quan el client realitza o sol·licita una operació o un servei per un import molt rellevant respecte a les operacions habituals;
- b) quan hi ha un canvi substancial en el funcionament habitual del compte; o
- c) en altres situacions en què el subjecte obligat ho consideri necessari, atenent l'anàlisi de risc de l'operació.

Article 9. *Mesures simplifiades de diligència deguda*

1. Els subjectes obligats poden aplicar, entre d'altres, les següents mesures simplifiades de diligència deguda en aquells casos en què la relació de negocis o la transacció ocasional presenti un grau de risc reduït d'acord amb els factors a què fa referència l'apartat 1 de l'article 11 de la Llei:

- a) Ajustar la quantitat d'informació obtinguda per a la identificació, la verificació de la identitat o el seguiment, entre d'altres,
 - i) sobre la base d'informació obtinguda d'un únic document o una única font d'informació que sigui fiable, creïble i independent, o
 - ii) assumint el propòsit i l'índole prevista de la relació de negocis en la mesura que el producte està dissenyat per a un ús particular únic.
- b) Reduir la informació requerida sobre el propòsit i l'índole prevista de la relació de negoci i l'escrutini de les operacions quan el risc associat a tots els aspectes de la relació de negocis és baix, basant-se en l'origen dels fons. Es considera que el risc és baix, entre altres casos, quan els fons són prestacions públiques.
- c) Ajustar la freqüència de les actualitzacions de les mesures de diligència deguda i la revisió de la relació de negoci, per exemple efectuant-les únicament quan el client desitgi subscriure un nou producte o servei. Els subjectes obligats han d'assegurar, en tot cas, que aquest ajust no resulta en una exempció de fet de l'actualització de les mesures de diligència deguda.
- d) Ajustar la freqüència i intensitat del seguiment d'operacions, per exemple quan les operacions no superin un llindar determinat. Els subjectes obligats han d'assegurar que el llindar és raonable i que tenen mecanismes per detectar operacions relacionades que, en conjunt, excedirien aquest llindar.

2. La informació que obtenen els subjectes obligats quan apliquen mesures simplifiades ha de ser suficient per considerar que l'anàlisi que determina que el risc és baix està justificada. També ha de ser suficient per proporcionar al subjecte obligat informació suficient sobre la naturalesa de la relació de negoci amb la finalitat que pugui detectar qualsevol operació inusual o sospitosa. Les mesures simplifiades de diligència deguda no suposen, en cap cas, que el subjecte obligat no efectui declaracions de sospita.

3. Els subjectes obligats no apliquen mesures simplifiades de diligència deguda quan hi ha sospites de blanqueig de diners o valors o de finançament del terrorisme, quan hi ha dubtes sobre la veracitat de les informacions obtingudes o en qualsevol altre escenari que l'entitat determini de risc alt.

4. No és preceptiva la identificació dels accionistes o beneficiaris efectius de societats cotitzades o de les seves filials participades majoritàriament quan aquestes societats o filials estiguin sotmeses a obligacions d'informació que assegurin l'adequada transparència del seu beneficiari efectiu.

Article 10. *Mesures reforçades de diligència deguda*

1. Les mesures reforçades de diligència deguda que els subjectes obligats han d'aplicar en els casos a què fa referència l'apartat 1 de l'article 12 de la Llei poden incloure, entre d'altres, les següents:

- a) Augmentar el volum d'informació obtinguda en l'aplicació de les mesures de diligència deguda amb:
 - i) informació sobre el client i el seu beneficiari efectiu, o l'estructura de propietat i control, de manera que el risc associat a la relació de negoci sigui ben entès. Aquest requeriment implica obtenir i valorar informació sobre la reputació del client i del seu beneficiari efectiu. Aquestes dades comprenen, entre d'altres:
 - informació sobre familiars i persones afins;
 - informació sobre les activitats econòmiques presents i passades;
 - informacions adverses aparegudes als mitjans de comunicació.

ii) informació sobre l'índole prevista de la relació de negoci. Aquesta informació completa el perfil de risc del client i inclou, entre d'altres:

- en el cas dels subjectes obligats financers, nombre, grandària i freqüència de les operacions que es realitzaran a través del compte, per permetre detectar desviacions que poden donar lloc a sospites, així com demanar una justificació;
- motius pels quals el client desitja un producte o un servei específic, en particular quan és clar que les necessitats del client poden ser cobertes d'altra manera o en una jurisdicció diferent;
- destinació dels fons;
- naturalesa del negoci del client i del beneficiari efectiu, per permetre al subjecte obligat comprendre millor la naturalesa de la relació de negoci.

b) Augmentar les fonts d'informació obtinguda en l'aplicació de les mesures de diligència deguda per verificar la identitat del client o del seu beneficiari efectiu:

- i) Requerint que el primer pagament s'efectuï a través d'un compte a nom del client en una entitat financera subjecta a estàndards de diligència deguda equivalents als que estableix el capítol segon de la Llei.
- ii) Verificant que l'origen del patrimoni i dels fons del client són consistents amb el coneixement que el subjecte obligat té del client i del propòsit i l'índole de la relació de negoci. La verificació de l'origen del patrimoni o dels fons es pot dur a terme, entre altres mitjans, amb les declaracions tributàries (impost sobre el valor afegit, impost sobre la renda de persones físiques, impost sobre el patrimoni, impost sobre societats, altres declaracions informatives), còpies de comptes auditats, nòmines, documents públics o informes de mitjans independents.

c) Augmentar la freqüència de les revisions per confirmar que el risc associat a la relació de negocis i el perfil del client es continuïn corresponent amb el nivell de risc tolerat per l'entitat, o per identificar operacions que requereixen una revisió ulterior, amb l'execució de les actuacions següents:

- i) Determinar si el perfil de risc del client ha canviat i en quina mesura el risc pot mantenir-se sota control.
- ii) Assegurar que qualsevol canvi del perfil de risc del client és identificat, valorat i, si escau, ajustat.
- iii) Identificar qualsevol operació inusual o inesperada que doni lloc a una sospita de blanqueig de diners o valors o de finançament del terrorisme. Aquest control implica determinar la destinació dels fons o la motivació de determinades operacions.

d) Obtenir l'autorització de l'alta direcció per establir o continuar la relació de negoci.

No es requereix que els subjectes obligats apliquin totes les mesures relacionades en aquest apartat. Els subjectes obligats han de valorar l'aplicació de la mesura o mesures més apropiades en funció de la valoració del risc.

2. Els subjectes obligats valoren el risc que determina l'aplicació de mesures reforçades de diligència deguda i deixen constància escrita de la seva valoració, que ha d'estar a disposició de la Uifand, altres autoritats de supervisió competents, auditors externs i òrgans de control intern i comunicació.

3. Quan la Uifand detecti que un determinat producte, client, sector o territori presenta un elevat risc de blanqueig pot requerir als subjectes obligats, mitjançant un comunicat tècnic, que adoptin les mesures que consideri adients, entre d'altres:

- a) prohibir operar-hi;
- b) limitar les relacions comercials o transaccions financeres amb determinades persones o territoris;
- c) reforçar els mecanismes de declaració o establiment de procediments de declaració especials.

Capítol quart. Obligacions d'informació

Article 11. *Obligació de declaració*

1. Les declaracions davant la Uifand que estableix l'article 20 de la Llei s'efectuen igualment respecte a les operacions ja executades quan, posteriorment a l'execució de l'operació, hi hagi sospites que podrien constituir una operació de blanqueig o finançament del terrorisme.

2. Les declaracions s'efectuen sempre per escrit, en suport de paper, i en cas d'urgència s'efectuen prèviament per tot mitjà a l'abast, i es tramet la declaració escrita posterior en el termini màxim de dos dies hàbils. En aquest cas, la declaració escrita ha de fer referència a la primera comunicació inicial i al mitjà emprat per a la mateixa comunicació.

3. Com a excepció del que estableix l'apartat anterior, la Uifand pot habilitar canals telemàtics segurs perquè els subjectes obligats efectuïn les declaracions d'operació sospitosa per aquest mitjà.

Article 12. *Contingut de la declaració de sospita*

1. En aplicació de l'article 20 de la Llei, la declaració de sospita ha d'anar acompanyada, com a mínim, de la informació següent:

- a) relació i identificació de les persones físiques o jurídiques i els seus beneficiaris efectius que participen en l'operació, així com el concepte de la seva participació en la mateixa operació;
- b) relació de les operacions, amb precisió de la data, l'objecte, la moneda, l'import, la forma i el lloc o els llocs d'execució;
- c) còpia de la documentació mitjançant la qual s'ha identificat el client que ha sol·licitat l'execució de l'operació sospitosa i, si escau, el beneficiari efectiu;
- d) còpia de la documentació mitjançant la qual el client justifica l'operació;
- e) exposició de totes les circumstàncies de l'operació sospitosa de què disposi el subjecte obligat.

2. En cas que el subjecte obligat no disposi d'alguna de la informació esmentada, ho ha de fer constar expressament.

3. Amb posterioritat a la declaració de sospita, el subjecte obligat ha de trametre a la Uifand qualsevol element nou, relatiu a la declaració, del qual tingui coneixement. Aquesta obligació cessa en la data en què la Uifand notifica al subjecte obligat l'arxivament del dossier o la seva tramesa a les autoritats judicials competents. En aquest segon supòsit les obligacions de comunicació passen a regir-se per allò que determini l'autoritat judicial competent d'acord amb la legislació aplicable.

4. No obstant el que estableix l'apartat anterior, en cas d'arxivament del dossier el subjecte obligat manté l'obligació de comunicar a la Uifand tota nova operació que, per les seves característiques, pugui comportar un risc de blanqueig o de finançament del terrorisme, en els termes generals que estableixen la Llei i aquest Reglament.

5. En l'exercici de les seves competències, la Uifand pot demanar aclariments o informació addicional que pugui tenir el subjecte obligat.

6. La Uifand publica en la seva pàgina web el formulari de declaració d'operació sospitosa que han d'utilitzar els subjectes obligats.

Article 13. *Excepcions a la prohibició de revelació*

1. Els subjectes obligats han de sol·licitar autorització prèvia a la Uifand en els casos que estableix l'article 26 de la Llei. La Uifand pot publicar a la seva pàgina web un model de sol·licitud d'autorització.

2. Pel que fa a la sol·licitud d'autorització a què fa referència l'apartat 3 de l'article 26 de la Llei, el subjecte obligat ha d'informar la Uifand sobre els països en els quals té sucursals i filials amb participació majoritària a les quals desitja comunicar informació i ha d'exposar les mesures d'aplicació efectiva de les polítiques i els procediments interns de grup a què es refereix l'article 41 de la Llei. La Uifand ha de verificar la raonabilitat d'aquesta aplicació efectiva i que aquests països imposen requisits equivalents als que estableix la legislació andorrana en matèria de lluita contra el blanqueig i el finançament del terrorisme.

3. Pel que fa a les sol·licituds d'autoritzacions a què fan referència els apartats 4 i 5 de l'article 26 de la Llei, el subjecte obligat ha d'informar la Uifand sobre la declaració o declaracions de sospita que es desitgen

comunicar. La Uifand ha de verificar que els subjectes obligats d'altres països imposen requisits equivalents als que estableix la legislació andorrana en matèria de lluita contra el blanqueig i el finançament del terrorisme.

4. Les sol·licituds d'autorització han de ser contestades en un termini màxim de quinze dies a comptar des que són remeses a la Uifand. En cas de silenci de la Uifand en el termini indicat, s'entendrà denegada la sol·licitud efectuada pel subjecte obligat.

5. Als efectes del que disposen els apartats 2 i 3, es considera que un país imposa requisits equivalents als que estableix la legislació andorrana en matèria de lluita contra el blanqueig i el finançament del terrorisme si, segons fonts fiables i independents, com per exemple informes d'avaluació mútua o d'avaluació detallada o informes de seguiment, disposa de mesures contra el blanqueig de diners o valors i el finançament del terrorisme compatibles amb les Recomanacions del GAFI, i aplica efectivament aquestes mesures.

6. La Uifand pot valorar altres factors, a més del territorial, a l'efecte de l'autorització sol·licitada en els casos que estableix l'apartat 1.

Article 14. *Bloqueig d'operacions*

1. El bloqueig provisional d'operacions que la Uifand pot ordenar en aplicació de l'apartat 5 de l'article 20 de la Llei es comunica als subjectes obligats per escrit.

2. En el termini de duració del bloqueig, els subjectes obligats no efectuen cap acte sobre les operacions bloquejades sense el consentiment escrit previ de la Uifand, ni cap operació vinculada o relacionada amb l'operació sospitosa.

Capítol cinquè. Mesures de control intern en matèria de blanqueig de diners o valors i finançament del terrorisme

Article 15. *Òrgans de control intern i de comunicació*

1. L'òrgan de control intern i de comunicació, la designació del qual requereix l'apartat 2 de l'article 40 de la Llei, ha de verificar el compliment permanent i eficaç de les obligacions de l'entitat, els seus administradors, la direcció general i el seu personal, d'acord amb la legislació andorrana de prevenció i lluita contra el blanqueig i el finançament del terrorisme.

A aquest efecte, els subjectes obligats han d'adoptar les mesures necessàries perquè l'òrgan referit disposi dels mitjans humans, formatius, materials, tècnics i organitzatius adequats per complir les seves funcions.

2. L'òrgan de control intern i de comunicació pot ser unipersonal o col·legiat i els seus membres han de complir, com a mínim, els següents requisits previs al seu nomenament:

- Ésser designats per l'òrgan de govern o per la direcció general.
- Disposar de la professionalitat necessària per desenvolupar les seves funcions amb integritat.
- Disposar d'experiència, coneixement del marc legislatiu andorrà en matèria de prevenció del blanqueig de capitals i finançament del terrorisme, disponibilitat i autoritat en el si de l'entitat necessaris per dur a terme les seves funcions dins de l'òrgan de control intern de manera efectiva.
- Disposar de la potestat per proposar, per iniciativa pròpia, a l'alta direcció, totes les mesures i mitjans necessaris per tal de garantir el compliment i l'eficàcia de les mesures internes de prevenció del blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme.

No obstant l'anterior, la composició de l'òrgan de control intern i comunicació ha d'estar adaptada a l'estructura, la complexitat i la grandària del negoci.

3. L'òrgan de control intern i de comunicació ha de tenir accés immediat a tota la documentació relativa a la identificació de clients, a la resta de documentació relativa al compliment de les obligacions de diligència deguda, als registres de les transaccions i a qualsevol altra informació rellevant.

4. Els subjectes obligats que siguin entitats jurídiques han de trametre per escrit a la Uifand informació completa sobre l'estructura de l'òrgan de control intern i comunicació, i també el nom i el càrrec que exerceixen a l'empresa les persones que l'integren. Els subjectes obligats han d'informar la Uifand dels canvis dins de l'òrgan de control intern en un termini màxim de quinze dies.

La Uifand pot proposar als subjectes obligats mesures que contribueixin a millorar el funcionament dels seus òrgans interns.

5. En el cas de subjectes obligats pertanyents a un grup, el compliment de les obligacions contingudes en aquest article es pot assolir en l'àmbit del grup.

Article 16. *Funció d'auditoria interna*

1. En aplicació de l'article 40 de la Llei, els subjectes obligats financers han d'establir procediments de control i d'auditoria interna per examinar i avaluar l'adequació i l'eficàcia dels sistemes, els mecanismes de control intern i les disposicions de l'entitat, formular recomanacions i verificar-ne el compliment.

2. En el cas de subjectes obligats pertanyents a un grup, el compliment de les obligacions contingudes en aquest article es pot assolir en l'àmbit del grup.

Article 17. *Procediments i controls interns*

1. Els subjectes obligats han d'establir per escrit polítiques internes i procediments de control en les matèries següents:

- a) política d'admissió de clients basada en l'avaluació i la gestió de riscos;
- b) diligència deguda respecte a la identificació del client i el beneficiari efectiu;
- c) obtenció de la informació i verificació de la identitat del client i el beneficiari efectiu;
- d) mesures de confidencialitat, conservació de documents i actualització de dades;
- e) canal i procediment intern de comunicació d'indicis de possibles operacions sospitoses a l'òrgan de control i comunicació intern i mesures de confidencialitat;
- f) canal i procediment de comunicació d'operacions sospitoses a la Uifand;
- g) canal específic, independent i anònim per a la comunicació d'infraccions a nivell intern que requereix l'article 91.3 de la Llei;
- h) polítiques i procediments adequats per assegurar alts estàndards ètics en la contractació d'empleats, directius i agents.

Aquestes polítiques internes i procediments de control s'elaboren prenent en consideració la grandària del negoci i han de permetre gestionar i mitigar els riscos identificats, bé per les autoritats o bé pel subjecte obligat.

Les polítiques internes i els procediments de control són aprovats per l'alta direcció. En qualsevol cas, les polítiques internes han de ser aprovades per l'òrgan d'administració.

2. Els subjectes obligats han d'aprovar per escrit i han d'aplicar una política expressa d'admissió de clients basada en l'avaluació i la gestió de riscos, en els termes que preveu l'apartat 6 de l'article 3 d'aquest Reglament. Aquesta política ha d'incloure una descripció dels tipus de clients que podrien presentar un risc elevat de blanqueig de diners o finançament del terrorisme atenent els criteris per establir mesures reforçades de diligència continguts a l'article 12 de la Llei. La política d'admissió de clients ha de ser gradual, i s'han d'adoptar precaucions reforçades respecte dels clients que presentin un risc superior a la mitjana.

3. Pel que fa al canal i el procediment de comunicació d'operacions sospitoses a la Uifand, s'han de seguir les directrius emeses al respecte per aquesta Unitat. Així mateix, l'òrgan de control intern i de comunicació ha d'adoptar les mesures adequades per mantenir la confidencialitat de les comunicacions.

4. En aplicació de l'obligació de disposar de procediments adequats que estableix l'apartat 3 de l'article 91 de la Llei, els subjectes obligats disposen d'un canal de comunicació específic, independent i anònim

perquè els seus empleats o persones en posició comparable i directius puguin comunicar infraccions a nivell intern de la normativa de prevenció del blanqueig de diners o valors i el finançament del terrorisme o dels procediments aprovats pels subjectes obligats per complir-la.

Les comunicacions s'efectuen a l'òrgan de control intern i de comunicació o, a elecció del subjecte obligat, a un altre òrgan intern de compliment normatiu amb requisits d'autoritat i operativa equivalents.

Si el canal de comunicació emprat pel subjecte obligat s'adreça a un altre òrgan intern de compliment normatiu, l'òrgan de control i de comunicació n'ha de tenir constància. En qualsevol cas, l'òrgan de control intern o organisme receptor de la denúncia ha d'aplicar els procediments necessaris per garantir la confidencialitat, així com la conservació del suport i el seu contingut.

5. Un cop l'òrgan de control intern i de comunicació ha rebut una comunicació, l'ha d'analitzar o comprovar immediatament per determinar la relació dels fets o les operacions comunicades amb el blanqueig o el finançament del terrorisme i valorar fer una declaració d'operació sospitosa a la Uifand en aplicació de l'article 20 de la Llei.

6. Els procediments interns han de ser comunicats pels subjectes obligats financers a les sucursals, les filials amb participació majoritària i les delegacions situades a l'estranger que tinguin per objecte operacions comercials o financeres.

La Uifand pot proposar als subjectes obligats mesures correctores d'aquests procediments i controls interns.

Article 18. *Formació dels subjectes obligats i el seu personal*

1. Les mesures a què fa referència l'article 42 de la Llei inclouen l'organització de plans de formació i de cursos especials d'actualització dirigits als seus empleats en general i, específicament, al personal que ocupi els llocs de treball que, per les seves característiques, siguin idonis per detectar els fets o les operacions que puguin estar relacionats amb el blanqueig de diners o valors i el finançament del terrorisme, i que capacitin aquests empleats per efectuar aquesta detecció i per conèixer la manera de procedir en aquests casos.

2. La formació ha de fer referència, com a mínim, a:

- la legislació aplicable;
- les tipologies de blanqueig;
- els procediments establerts per l'entitat per a la prevenció del blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme.

Aquesta formació ha d'estar adaptada segons la responsabilitat de l'empleat.

3. A l'efecte de millorar la prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme també en l'àmbit internacional, els subjectes obligats financers i els subjectes obligats inclosos en les lletres a i b de l'apartat 2 de l'article 2 de la Llei poden intercanviar informacions i experiències no subjectes a confidencialitat conforme a les disposicions legislatives corresponents amb altres entitats del mateix grup o amb altres subjectes de la mateixa entitat jurídica o xarxa associativa que comparteixin propietat, gestió i supervisió comuna, quan estiguin establerts en estats que imposin requisits equivalents als que estableix aquesta Llei.

Capítol sisè. Altres disposicions

Article 19. *Actuacions de la Uifand*

1. La Uifand ha de documentar, mitjançant diligència escrita, les seves actuacions en el marc de les inspeccions in situ realitzades amb els subjectes obligats en exercici de les funcions que li atribueix l'article 55 de la Llei.

2. En aplicació de l'apartat 2.p de l'article 55 de la Llei, la Uifand elabora i publica anualment estadístiques suficients per avaluar l'eficàcia de la prevenció i la lluita contra el blanqueig de diners o valors i el finançament del terrorisme. Aquestes estadístiques recullen, com a mínim, les dades següents:

- a) declaracions de sospita i altres declaracions rebudes i trameses, incloent-hi el detall per tipus de subjectes obligats;
- b) actuacions de la Uifand relatives a investigacions sobre prevenció i lluita contra el blanqueig de diners i valors i el finançament del terrorisme, denúncies rebudes i bloqueig d'operacions;
- c) sol·licituds de cooperació internacional provinents de la Uifand o que hi estan dirigides;
- d) altres accions efectuades per la Uifand.

Article 20. *Seguretat, confidencialitat, protecció i gestió de la informació per la Uifand*

La Uifand adopta regles internes amb instruccions per al personal sobre seguretat, confidencialitat i gestió de la informació en el seu si. La Uifand aplica polítiques i procediments adequats per assegurar alts estàndards de seguretat en la contractació d'empleats.

Article 21. *Règim sancionador*

L'incompliment de les disposicions d'aquest Reglament se sanciona d'acord amb el que estableix el capítol dotzè de la Llei.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 23 de maig del 2018

Antoni Martí Petit
Cap de Govern